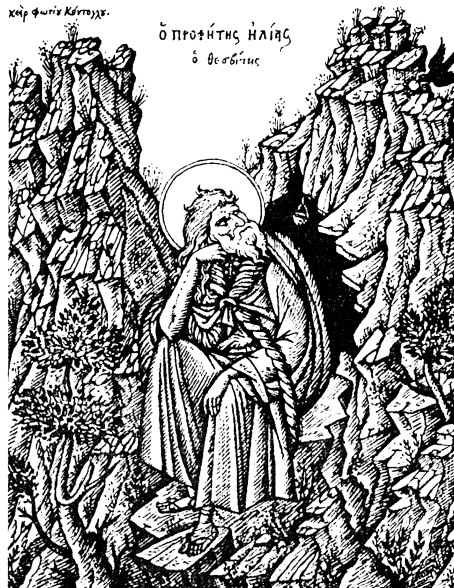

† π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΟΥ

Ὁ προφήτης ΗΛΙΑΣ
στήν ἐποχή του καί στά ἔσχατα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
566 26 Σπартάκου 6, Συκιές
Τηλ.: 2310212659. Φάξ: 2310207340
Θεσσαλονίκη 2012

Περιεχόμενα

Ὁ προφήτης Ἡλίας, ὁ μέγιστος τῶν Προφητῶν	3
Ἡ ἐπικαιρότητα τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως	4
Ἡ ἱστορική πορεία κάθε λαοῦ	6
Ἀχαάβ - Ἰεζάβελ	7
Ἡ κεραυνοβόλα ἐμφάνιση τοῦ Προφήτου	7
Ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἱστορική πορεία τῶν λαῶν	8
Ἡ Ἑλλάδα στὰ χνάρια τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ	11
Συνέπειες τῆς ἀποστασίας τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ	12
Ὁ Θεός προστατεύει τὸν Προφήτη Του	13
Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ὀφείλει νὰ κρυφτεῖ	14
Ὁ προφήτης Ἡλίας παρῶν καὶ στὰ ἔσχατα	16
Τί γράφει ἡ Ἀποκάλυψη γιὰ τὸν προφήτη Ἡλία	17
Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ ἀποκρυβεῖ	19
Τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀντιχρίστου μπορεῖ νὰ μᾶς ἐπι- βληθεῖ καὶ νὰ χαθοῦμε!	23
Ὁ Θεός βοηθᾷ τὸν λαό Του	24
Ὅπως ὁ Θεός ἔτρεφε τὸν Προφήτη Του, ἔτσι θά τρέφει καὶ τὸν λαό Του	26
Ἡ ἀπεικόνιση τοῦ Προφήτη μέ τὸν κόρακα	28
Τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἐλπίδα πού σκορποῦσε ὁ προφή- της Ἡλίας στοὺς δικαίους τῆς ἐποχῆς του θά σκορπίσει καὶ στοὺς δικαίους τῶν ἐσχάτων	31

* * *

Σημείωση: Τὸ τεῦχος αὐτὸ χρεώνεται 0,30 εὐρώ.
Πληροφορίες στό τηλ.: 2310212659.

*Ὁ προφήτης Ἡλίας, ὁ μέγιστος τῶν Προφητῶν**

Ὁ προφήτης Ἡλίας, ἀγαπητοί μου, εἶναι μία μεγάλη μορφή, μία πολύ μεγάλη μορφή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Εἶναι ὁ μέγιστος τῶν Προφητῶν· εἶναι ἀνώτερος κι ἀπ' αὐτόν τόν προφήτη Ἡσαΐα τόν μεγαλοφωνότατο. Καί ἐνῶ δέν ἔγραψε ὁ προφήτης Ἡλίας οὔτε μία λέξη, ὑπῆρξε ὁ ἴδιος μία μεγάλη προφητεία. Αὐτό του τό ἔργο, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἔζησε, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἔφυγε ἀπό τήν παροῦσα ζωή ἀλλά καί ἡ ἐμφάνισή του στή Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ δείχνουν ὅτι ἡ μορφή αὐτή εἶναι παμμέγιστη, εἶναι πελώρια!

Γιά τόν προφήτη Ἡλία ἔχουν γραφεῖ στήν Παλαιά Διαθήκη πολλές σελίδες, πού ὅλες εἶναι μεστές πολλῆς καί βαθειᾶς θεολογίας. Τό Καρμήλιον ὄρος, πάνω στό ὁποῖο ὁ Προφήτης προσέφερε κατά θαυμαστό τρόπο τή θυσία του, ὅταν ἀπό τόν οὐρανό κατήλθε φωτιά καί κατέκαψε τά σφάγια¹, τό ὄρος Σινά, ἐπί

* Ἀπό τό ἐξαντληθέν βιβλίο ΛΟΓΟΙ ΑΦΥΠΝΙΣΕΩΣ, ἔκδ. Ἱερᾶς Μονῆς ΚΟΜΝΗΝΕΙΟΥ, Στόμιον Λαρίσης 2009, ἀναδημοσιεύουμε στό τεῦχος αὐτό τήν τρίτη ὁμιλία προκειμένου ἐνημερωθοῦν καί ὠφεληθοῦν ψυχικά περισσότεροι συνάνθρωποί μας.

1. Βλ. Γ' Βασ. 18, 17-40.

τοῦ ὁποίου εἶχε θεοπτεία ὁ μέγας Προφήτης², καί τό ὄρος Θαβώρ, πάνω στό ὁποῖο ἐμφανίσθηκε μαζί μέ τόν Κύριό μας ὁ Προφήτης³, εἶναι οἱ τρεῖς μεγάλες κορυφές ὁρέων, πού ἀναφέρονται στή δόξα τή δική του.

Ὁ διαχρονικός Προφήτης

Ὁ προφήτης Ἡλίας εἶναι παρών, τόσο στόν χῶρο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅσο καί στόν χῶρο τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Βέβαια ὅ,τι νά πεῖ κανεῖς καί ὅ,τι νά ἀναλύσει, πάντα θά μένει στήν περιφέρεια τῶν πραγμάτων, γιατί, ὅπως σᾶς ἐξήγησα, εἶναι μία ἀπύθμενη σέ ἀνάλυση προσωπικότητα ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ Προφήτης. Θά μείνουμε μόνο σ' ἓνα μικρό περιστατικό τῆς ζωῆς του, ἀλλά πολύ χαρακτηριστικό. Μάλιστα τό περιστατικό αὐτό μᾶς δίνει ταυτόχρονα καί μιᾶ ἄλλη εἰκόνα, μᾶς δίνει ἓναν τύπο τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν.

Ἡ ἐπικαιρότητα τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως

Ὅπως θά ἔχετε διαπιστώσει –πεῖτε ἀπό τά γεγονότα, πεῖτε ἀπό τόν τρόπο πού ζεῖ ὁ κόσμος σήμερα, πεῖτε ὅτι πλησιάζουμε στά ἔσχατα, πεῖτε ὅ,τι θέλετε– στίς μέρες μας τό πολύ παραγνωρισμένο καί παραγκωνισμένο καί παραθεωρημένο βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως ἔρχεται στήν ἐπικαιρότητα, κι ἔτσι ὅλοι σήμερα ἀσχολούμαστε μέ τό βιβλίο αὐτό. Τό δυστύχημα εἶναι ὅτι τό Ὁρθόδοξο πλήρωμα εἶναι ἀνέτοιμο νά προσεγ-

2. Βλ. Γ' Βασ. 19, 8-18. Σοφ. Σειρ. 48, 7.

3. Βλ. Ματθ. 17, 3. Μάρκ. 9, 4. Λουκ. 9, 30.

γίσει τό βιβλίό αὐτό, ἐπειδή ἀκριβῶς δέν τοῦ εἶναι οἰκεῖο· καί δέν τοῦ εἶναι οἰκεῖο ἐπειδή γιά ὀλόκληρους αἰῶνες, ἰδίως στήν Ἀνατολή, ἐπικράτησε μιὰ παρεξηγημένη ἐντύπωση, ὅτι τό βιβλίό αὐτό εἶναι σφραγισμένο μέ ἑπτὰ σφραγιδες, δηλαδή ἀκατανόητο, ὅτι τό βιβλίό αὐτό εἶναι γεμᾶτο ἀπό προφητεῖες, πού... μήν τίς πιάνεις... καί ὅτι ἄν πιάσει κανεῖς τίς προφητεῖες αὐτές, μοιραῖα θά πέσει σέ αἰρέσεις καί σέ λάθη. Ὑπῆρχε αὐτή ἡ παρανόηση.

Ὅλα αὐτά βεβαίως δέν εἶναι σωστά· μόνο μέχρι ενός βαθμοῦ εἶναι σωστά. Ὡστόσο ὅμως ὅλα αὐτά ἀποτέλεσαν θά λέγαμε τήν αἰτία γιά τήν ὁποία τό Ὁρθόδοξο πλήρωμα δέν προσεγγίζει τό βιβλίό αὐτό τοῦ Θεοῦ, τό τελευταῖο βιβλίό τῆς Καινῆς Διαθήκης, τό θεόπνευστο αὐτό βιβλίό, τό ὑπέροχο αὐτό βιβλίό, τό γεμᾶτο ὄχι μόνο ἀπό προφητεῖες ἀλλά καί ἀπό πνεῦμα παρηγορίας, καί τό ὁποῖο ὑπάρχει γιά νά ἐνισχύσει τόν λαό τοῦ Θεοῦ καθ' ὅλη τήν πορεία τῆς ζωῆς του πάνω στή γῆ αὐτή, καί προπαντός στά ἔσχατα.

Ἔτσι, ἀγαπητοί, ἐπανέρχομαι στό θέμα μου, γιά νά σᾶς πῶ ὅτι ὅπωςδήποτε αὐτά πού θά ἀκούσετε θά δεῖτε ὅτι ἔχουν σχέση μέ τά ἔσχατα. Ἔσχατα λέγονται ἐκεῖνα τά ὁποῖα ἀφοροῦν στό τέλος τῆς Ἱστορίας, δηλαδή ὅταν πιά πλησιάζει νά ἔρθει γιά τελευταία φορά ὁ Χριστός. Θά δεῖτε λοιπόν ὅτι ἡ ζωή τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ δέν εἶναι παρά μιὰ ζωή ἑνός ἀντιτύπου πού δείχνει ἕνα πρωτότυπο στά ἔσχατα.

Ἡ ἱστορική πορεία κάθε λαοῦ
Ἡ ἰδιότυπη πορεία τοῦ Ἰσραήλ

Ἕνας λαός, πράγματι, στήν ἱστορική του πορεία ἀσφαλῶς συναντᾷ πολύ δύσκολες ἡμέρες γιά νά ἐπιβιώσει. Ὅμως ὁ Θεός εἶναι ἐκεῖνος πού ἔχει τάξει τά ὄροθέσια τῆς κατοικίας τῶν λαῶν, δηλαδή τά σύνορα τοῦ κάθε λαοῦ, ἀλλά καί τό πόσον καιρό θά ζήσει ἕνας λαός. Αὐτό εἶναι σύμφωνο μ' ἐκεῖνο πού λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στούς Ἀθηναίους: «ὁ Θεός... ὀρίσας προστεταγμένους καιρούς καί τάς ὄροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν»⁴. Ἐβαλε τά σύνορα λοιπόν ὁ Θεός, ἀλλά καί ὀρισε τούς προστεταγμένους καιρούς, τό πόσο δηλαδή θά ζήσει ὁ κάθε λαός. Ἔτσι Ἐκεῖνος εἶναι πού κρίνει πόσο θά ζήσει ἕνας λαός καί ποιά θά εἶναι τά σύνορά του.

Ὁ Ἰσραήλ ἦταν ἕνας λαός ἀγαπημένος, ἦταν ὁ ξεχωρισμένος λαός –ἐξ ἄλλου Ἰσραήλ θά πεῖ ἀγαπημένος⁵– καί ὁ Θεός πολλές φορές στήν ἱστορική του πορεία τόν εἶχε προστατεύσει. Κατά θαυμαστό μάλιστα τρόπο καί σκανδαλώδη ἔναντι τῶν ἄλλων ἔθνῶν ὁ Θεός εἶχε προστατεύσει τόν Ἰσραήλ!

Τώρα ὅμως, εὐρισκόμενοι κάπου στόν 8ο αἰῶνα πρό Χριστοῦ, τό βόρειο βασίλειο ἀποστατεῖ ἀπ' τόν Θεό. Πρέπει νά σᾶς πῶ ὅτι μετά τόν θάνατο τοῦ Σολομῶντος ὁ λαός χωρίστηκε σέ δύο βασίλεια: τό βόρειο βασίλειο, μέ τίς δέκα φυλές, καί τό νότιο βασίλειο, μέ τίς δύο φυλές, τοῦ Ἰούδα καί τοῦ Βενιαμίν. Τό νότιο βασίλειο εἶχε πρωτεύουσα τήν Ἱερουσαλήμ, ἐνῶ τό βόρειο τή Σαμάρεια. Τό βόρειο βασίλειο λοιπόν εἶχε

4. Πράξ. 17, 26.

5. Βλ. Δευτ. 32, 15. Ἦσ. 5, 7. 44, 2.

ἀποστατήσῃ ἀπὸ τὸν Θεό. Οἱ βασιλεῖς τοῦ ἀτυχῶς ὑπῆρξαν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι εἶχαν μιὰ πολὺ μεγάλη εὐκολία νὰ εἰδωλολατροῦν.

Ἀχαάβ – Ἰεζάβελ

Ἔτσι βασιλιάς τοῦ βορείου βασιλείου τὸν 8ο αἰῶνα ἦταν ὁ Ἀχαάβ. Αὐτός εἶχε ἕναν μαλακό, χαλαρό χαρακτήρα, μέ μιὰ πολὺ εὐκόλη στροφή πρὸς τὴν εἰδωλολατρία, καὶ ἦταν ἄνθρωπος πού ἐπηρεαζόταν ἀπὸ τὴ γυναῖκα του Ἰεζάβελ. Αὐτὴ δὲ ἡ γυναῖκα του, ἡ ὁποία δέν ἦταν Ἑβραία, ἀλλὰ Συροφοινίκισσα, εἰδωλολάτρισσα φανατικὴ, ἀποτελοῦσε καὶ τὸ χειρότερο κακό! Γρήγορα, ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς φοβερῆς γυναίκας, ἡ λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἐξοστρακίστηκε, καὶ ἔτσι εἰσῆχθη ἡ λατρεία τοῦ Βάαλ καὶ τῆς αἰσχρότατης Ἀστάρτης – ἡ ὁποία Ἀστάρτη ἦταν κάτι ἀντίστοιχο μέ τὴ δική μας τὴν Ἀφροδίτη.

Ἡ κεραυνοβόλα ἐμφάνιση τοῦ Προφήτου

Σ' αὐτὴ τὴν κρίσιμη καμπὴ τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ὁποῖος ἔζησε ὅσο ποτέ ἄλλοτε τὴν ἀποστασία στίς ἡμέρες αὐτοῦ τοῦ βασιλιᾶ, ἐμφανίζεται ὁ φλογερός καὶ ζηλωτῆς Προφήτης ἀπὸ τὴ Θεσβη, ὁ Ἡλίας. Κι ἔρχεται αἰφνίδια – προσέξτε αὐτό τὸ *αἰφνίδια*. Ἔρχεται αἰφνίδια! Σάν ἀστραπή καὶ βροντὴ ἐμφανίζεται μπροστὰ στὸν βασιλιᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ τοῦ δώσει ἐκεῖνο τὸ φοβερό μήνυμα τῆς ἐπ' ἀόριστον ἀνομβρίας, σάν τιμωρία ἀπὸ τὸν Θεό γιὰ τὴν ἀποστασία τοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς κυβερνήσεώς του.

«*Ζῆ Κύριος ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, λέει στὸν βασιλιᾶ, ὁ Θεός Ἰσραήλ, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ ἔ-*

σται τά ἔτη ταῦτα δρόσος καί ὑετός, ὅτι εἰ μή διὰ στόματος λόγων μου»⁶. Ὀρκίζομαι στόν Θεό τόν ζῶντα, τόν Θεό τοῦ Ἰσραήλ, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου στέκομαι καί ὑπηρετῶ, ὅτι σ' αὐτά τά χρόνια πού θά ἔρθουν οὔτε θά βρέξει οὔτε θά πέσει δροσιά. Κι ὅλα αὐτά θά ἐξαρτῶνται ἀπό τό στόμα τό δικό μου· ὅ,τι λέω ἐγώ, αὐτό θά γίνεταί. Αὐτά εἶπε ὁ Προφήτης, καί ἐξαφανίσθηκε ἀπό πρόσωπου Ἀχαάβ.

Ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἱστορική πορεία τῶν λαῶν

Τά λόγια του ὅμως αὐτά, ἀγαπητοί μου, ἀποτελοῦν τήν κρίση τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀποστασία ἑνός λαοῦ.

Ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι, ἀλήθεια, πού λένε ὅτι μποροῦν νά ρυθμίζουν ἐλεύθερα τήν ἱστορική τους πορεία καί τή ζωή τους καί ὅτι δέν ἔχει κανέναν λόγο ὁ Θεός στήν ἱστορική πορεία ἑνός λαοῦ ἢ ἑνός προσώπου; Ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι πού τό λένε; Βλέπετε ἐδῶ; Καί γιά νά μήν νομισθεῖ ὅτι αὐτό ἀφορᾷ μόνο στόν Ἰσραήλ, σᾶς λέω ὅτι ὁ Θεός σκεπτόταν καί ὅλα τά ἔθνη, καί χάραζε τήν πορεία ὅλων τῶν ἐθνῶν⁷.

Ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἱστορική πορεία τοῦ Ἰσραήλ

Πρόχειρα σᾶς λέω τό ἐξῆς. Στή γῆ Χαναάν κατοικοῦσαν πολλοί λαοί. Καί λέει ὁ Θεός στόν Ἀβραάμ: «Ἀκόμα δέν ἔφτασε νά γεμίσει τό ποτήρι τῶν ἀνο-

6. Γ' Βασ. 17, 1.

7. Βλ. Γεν. 15, 14, 23, 18. Ἔξοδ. 23, 18-33. 34, 24. Λευϊτ. 26, 42-46. Δευτ. 2, 10-25. 4, 27. Ἰησ. Ναυή 23, 9. κ.ά.

μιῶν τους· γι' αὐτόν τόν λόγο δέν θά ἐγκατασταθεῖς ἐδῶ στή χώρα αὐτή τώρα. Οἱ ἀπόγονοί σου, λέει στόν Ἀβραάμ, θά ἀναπτυχθοῦν πρῶτα στήν Αἴγυπτο, θά γίνουν λαός πολὺς, καί κατόπιν θά ἔλθουν ἐδῶ στή γῆ Χαναάν»⁸. Κι αὐτό ξέρετε μέ πόσα χρόνια ἀντιστοιχοῦσε; Μέ τετρακόσια τριάντα χρόνια⁹! «Τότε μόνο θά κατοικήσουν στή γῆ αὐτή, ὅταν οἱ λαοί αὐτοί θά ἔχουν γεμίσει τό ποτήρι τῶν ἀνομιῶν τους». Εἶναι φοβερό. Περιμένει ὁ Θεός πότε θά ἔρθει τό πλήρωμα τῆς ἀμαρτίας· μέχρι πού νά ξεχειλίσει τό ποτήρι. Τότε λέει θά καταστραφοῦν οἱ λαοί αὐτοί.

Κι ὅταν ἔρχεται ἡ ὥρα ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ νά μπεῖ μέσα στή γῆ Χαναάν, τοῦ λέει πάλι ὁ Θεός: «Πρόσεξε. Οἱ λαοί αὐτοί, μέ τά μάγια τους, μέ τίς μαντεῖες τους, μέ τή διαφθορά τους καί μέ τόν τρόπο πού ζοῦν, ἤλθε ἡ ὥρα νά καταστραφοῦν· γι' αὐτό ἐσεῖς θά κυριεύσετε τή γῆ αὐτή μέ πολλή εὐκολία. Προσέξτε ὅμως· μὴν κάνετε κι ἐσεῖς τά ἴδια, γιατί θά ἔρθει καί ἡ δική σας ἡ ὥρα νά ὑποστεῖτε τό ἴδιο πρᾶγμα»¹⁰.

Βλέπουμε λοιπόν ὅτι ὁ Θεός δέν ἔρχεται νά ξεριζώσει κάποιους λαούς γιά νά ἐγκαταστήσει τόν ἀγαπημένο Του λαό, παρά μόνο ἐφ' ὅσον οἱ λαοί αὐτοί ἔχουν ἀμαρτήσσει.

Ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἱστορική πορεία τῶν ἄλλων λαῶν καί τῶν Ἑλλήνων

Θέλετε κάτι ἀκόμη; Ἀνοῖξτε τό βιβλίο τοῦ Ἡσαΐα

8. Γέν. 15, 13-16.

9. Βλ. Ἔξοδ. 12, 40.

10. Δευτ. 31, 1-23.

νά δεῖτε κάτι καταπληκτικό. Ὁμιλεῖ καί προφητεύει ὁ Ἡσαΐας, ὅπως καί ὁ Ἱερεμίας καί ὁ Ἰεζεκιήλ καί ὁ Δανιήλ, προφητεύουν γιά τὰ ἔθνη, ἀγαπητοί μου, γιά τούς λαούς· ὄχι μόνο γιά τόν Ἰσραήλ. «ὦ, Βαβυλώνα, λένε, ἦλθε τό τέλος σου! ὦ Συρία....! ὦ, Αἴγυπτος....! ὦ, Μωαβῖτες...! ὦ...! ὦ...!»¹¹. Ὁ Δανιήλ, πεῖτε μου, δέν προφητεύει γιά τούς Ἕλληνες καί γιά τούς Πέρσες; Δέν προφητεύει γιά τούς Βαβυλωνίους; Δέν λέει ὅτι οἱ Ἕλληνες θά νικήσουν τούς Πέρσες, μ' ἐκείνη τή θαυμαστή προφητεία του, πού ἔρχεται ἕνας τράγος, –ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ξέρετε, ἀπεικονίζεται στά νομίσματα μέ κέρατα– ἕνας τράγος πού τρέχει ἀπό τή Δύση ὀλοταχῶς, λέει, καί συγκρούεται μ' ἕναν κριό, πού ἀντιπροσωπεύει τούς Πέρσες, τόν ὁποῖο κυριολεκτικά λιανίζει¹²;

Βλέπετε λοιπόν, καί ἐπιμένω, δέν ὀμιλεῖ ὁ Θεός μόνο γιά τόν Ἰσραήλ· ὀμιλεῖ γιά ὅλους τούς λαούς καί κατευθύνει τίς τύχες ὅλων τῶν λαῶν.

Θά σᾶς ἐπαναλάβω ἐκεῖνο πού σᾶς διάβασα προηγουμένως, πού λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στούς Ἀθηναίους, ὅτι ὁ Θεός εἶναι ὁ «ὀρίσας προστεταγμένους καιρούς καί τάς ὀροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν», πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅλων τῶν λαῶν. Συνεπῶς, ἀγαπητοί, θά λέγαμε ἐδῶ ὅτι οἱ Ἕλληνες δέν βγαίνουν ἔξω ἀπό τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, πολύ δέ περισσότερο ἀφοῦ ἔχουμε δεχθεῖ τό Εὐαγγέλιο ἀπό τούς πρώτους, ὅταν κηρύχθηκε στόν κόσμον τό μήνυμα τοῦ Κυρίου.

11. Ἡσ. 9, 11-12. 13, 1-22. 14, 22-23. Ἰεζ. 32, 1-16. Ἱερ. 31, 1-44 κ.ά.

12. Βλ. Δαν. 8, 3-8.

***Ἡ Ἑλλάδα στά χνάρια τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ,
ἔτοιμη νά ὑποστῆ τίς ἴδιες συνέπειες***

Καί ἐρχόμαστε τώρα νά ρωτήσουμε: Μήπως καί ἡ πατρίδα μας ζεῖ καί πολιτεύεται στά ἴδια χνάρια τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ; Καί ὅσα δεινά μᾶς βροῦν, θά λέγαμε ποῦ θά ὀφείλονται; Τί λέτε; εἶναι δυνατόν νά ὑποστοῦμε μιά τυχόν –τυχόν!– συρρίκνωση τῶν συνόρων μας; Ξέρετε ὅτι πάλι μπορούμε νά γίνουμε μικρότεροι; Ἀγαπητοί μου, τό ξέρετε ὅτι μπορούμε νά γίνουμε πάλι μικρότεροι στά σύνορά μας;... Δέν ὑπάρχει τίποτα τό ἀμετάθετο καί σίγουρο. Ἀπό ποῦ θά ἔχει τό αἰτιό του τό θέμα; Ἀκόμη, ἂν ὑποστοῦμε σάν λαός μιά δυσπραγία οἰκονομική ἢ ἀκόμα καί μιά κοινωνική ἀναστάτωση, ἀπό ποῦ θά ἔχει τήν ἀφετηρία της αὐτή ὅλη ἡ κατάσταση; Ἀσφαλῶς ἀπό τήν ἀποστασία τοῦ λαοῦ μας καί τήν στροφή του πρὸς τήν εἰδωλολατρία.

Ἀγαπητοί μου, ὁ λαός μας ἀποστατεῖ ἀπό τόν Θεό καθημερινά. Τό φαινόμενο τῆς ἀθεΐας ἦταν ἄγνωστο στήν πατρίδα μας. Κι ἀρχίζει ἡ ἀθεΐα νά γίνεται μιά πραγματικότητα σ' αὐτόν ἐδῶ τόν χῶρο, τόν ἐλληνικό, ἐδῶ πού ἀναπτύχθηκε ἡ Ὁρθοδοξία καί ἔχουμε τόσους Ἀγίους! Εἶναι κάτι πού ἐκπλήσσει. Καί ξαναγυρίζουμε πάλι πίσω στήν εἰδωλολατρία!

***Ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι οἱ ἡμέρες εἶναι κρίσιμες
γιά τόν λαό μας ἀλλά καί γιά ὅλο τόν κόσμο;***

Ἀλλά γιατί τό εἶπε αὐτό ὁ Προφήτης στόν Ἀχαάβ; Γιά νά μετανοήσῃ ὁ λαός. Μετανόησε ὁ Ἀχαάβ; Οὔτε ὁ Ἀχαάβ, οὔτε ὁ λαός. Ἄραγε ἐμεῖς θά μετανοήσουμε; Ὅταν σήμερα κηρύσσεται τό κήρυγμα, τῆς μετανοίας τό κήρυγμα, καί λέγονται αὐτά πού λέγονται,

τί νομίζετε ὅτι εἶναι; Αὐτά πού σᾶς λέω τώρα τί νομίζετε ὅτι εἶναι; Νομίζετε ὅτι εἶναι ἓνα φιλολογικό κήρυγμα, γιά τό ὁποῖο μποροῦμε νά λέμε ὅτι εἶναι μόνο λόγια; Ὅχι· εἶναι κήρυγμα μετανοίας, εἶναι κήρυγμα ἀφυπνιστικό! Ἄλλο τώρα ἐάν κοιμόμαστε κάποτε καί μέ τόν αἰσθητό ὕπνο, κλείνουμε τά μάτια μας καί δέν προσέχουμε τόν ὁμιλητή· ἄλλη παράγραφος αὐτή. Ἀλλά αὐτά πού λέμε ἐδῶ τώρα εἶναι κήρυγμα μετανοίας, καί καλούμεθα νά μετανοήσουμε γιά ἡκείνη τήν κατάσταση πού ἤδη ἐπικρατεῖ μέσα στόν λαό μας! Εἶναι φοβερή ἡ κατάσταση· τό ἀντιλαμβανομαστε;... Εἶμαστε σέ παράλληλες ἡμέρες μέ τήν ἐποχή τοῦ βορείου Ἰσραήλ, πού ὁ Προφήτης ἐλέγχει μέ δριμύτητα τήν κατάσταση καί φωνάζει· φωνάζει καί χρησιμοποιεῖ, θά λέγαμε, τό ἔκτακτο ἐκεῖνο στοιχεῖο, πού καταπλήσσει μέ τήν παρουσία του τόν λαό. Θά τό ἀντιληφθοῦμε ἐμεῖς ὅτι οἱ ἡμέρες μας εἶναι κρίσιμες γιά τόν λαό μας ἀλλά καί γιά ὀλόκληρη τήν οἰκουμένη; Θά τό καταλάβουμε αὐτό;...

Συνέπειες τῆς ἀποστασίας τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ

Ὡστόσο, ἀγαπητοί μου, ὁ Προφήτης εἶπε τό μήνυμά του, ὅπως σᾶς εἶπα, τό μήνυμα τοῦ οὐρανοῦ, καί ἐξαφανίστηκε ἀπό πρόσωπου τοῦ Ἀχαάβ. Ἀπό ἡκείνη τή στιγμή ὅμως ἀρχίζει καί ἡ περιπέτεια τοῦ βορείου βασιλείου. Ἄν θέλετε, διαβάστε τά τέσσερα Βασιλειῶν –ιδίως τό τέλος τοῦ δευτέρου, τό τρίτο καί τέταρτο Βασιλειῶν– γιά νά δεῖτε ἐκεῖ τί περιπέτειες καί τί καταστροφές ὑπέστη τό βόρειο βασίλειο, μέ κατάληξη τήν αἰχμαλωσία του ἀπό τούς Ἀσσυρίους, ἑκατό περίπου χρόνια πρὶν ἀπό τήν καταστροφή τοῦ νοτίου βασιλείου, πού καί τό δικό του τέλος –τοῦ νο-

τίου βασιλείου– ήταν ή αιχμαλωσία του από τούς Βαβυλωνίους.

Προειδοποιούσε και ό προφήτης Ήσαΐας: «*Κυράδες μου... φοράτε τά φουστάνια σας τά ώραια, έλεγε, μέ τίς ζώνες σας τίς χρυσές και τά χρυσοκεντημένα και μεταξωτά σας ρούχα... Σκοινί θά μπει στή μέση σας και θά συρθείτε ξυπόλητες στή γή τής αιχμαλωσίας!...*»¹³.

Κι αν δέν τά καταλαβαίνουμε αυτά, θά 'ρθούν οι συνέπειες, και τότε θά τά καταλάβουμε....

Ό Θεός προστατεύει τόν Προφήτη Του

Άλλ' όμως ό Θεός, αγαπητοί μου, προστατεύει τόν Προφήτη Του· τόν προστατεύει από τήν όργή του Άχαάβ. Διότι όταν άκουσε αυτά ό Άχαάβ, έμεινε έκπληκτος και πριν προλάβει νά αντιδράσει, ό Προφήτης εξαφανίστηκε. Γι' αυτό σās είπα ότι σάν άστραπή παρουσιάστηκε και σάν βροντή έφυγε. Και επειδή δέν πρόλαβε ό Άχαάβ νά αντιδράσει, καταδιώκει τόν Προφήτη. Ό Θεός όμως προστατεύει τόν Προφήτη Του, όχι μόνο από τήν όργή του Άχαάβ, αλλά και από τόν ένσκόψαντα λιμό, τήν πείνα πού έπесе.

«Και έγινετο ρήμα Κυρίου προς Ήλιού», και δόθηκε έντολή από τόν Κύριο προς τόν Ήλία· «πορεύου έντεϋθεν κατά άνατολάς και κρύβηθι έν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ του επί προσώπου Ιορδάνου· και έτσι έκ του χειμάρρου πίεσαι ύδωρ, και τοίς κόραξιν έντελοῦμαι διατρέφειν σε εκεί»¹⁴. Φύγε, κρύψου. Φύγε, κρύψου σ' εκείνον τόν χειμάρρο, τόν Χορράθ, πού βλέπει

13. Ήσ. 3, 16-26.

14. Γ' Βασ. 17, 3-4.

πρός τὰ ἀνατολικά καί πού χύνεται στόν Ἰορδάνη. Πήγαινε κρύψου ἐκεῖ· ἐκεῖ θά βρεῖς νερό –γιατί νερό δέν ὑπῆρχε, ἐξ αἰτίας τῆς ἀνομβρίας. Ἐκεῖ θά βρεῖς νερό. Καί ἐγώ θά στέλνω τὰ κοράκια μου, πού ἐγώ τὰ παραγγέλλω νά τό κάνουν αὐτό, νά σέ διατρέφουν.

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ὀφείλει νά κρυφτεῖ

Προσέξτε, ἀγαπητοί. Αὐτά τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ εἶναι παμμέγιστης σημασίας. Δέν ἀφοροῦν μόνο στόν προφήτη Ἡλία· ἀφοροῦν καί σ' ἐμᾶς θά τό δεῖτε στή συνέχεια.

Τί εἶπε ὁ Θεός στόν Προφήτη Του; «*καί κρύβηθι*», κρύψου! Αὐτό τό «*κρύβηθι*», κρύψου, εἶναι ἓνα σπουδαῖο σημεῖο γιά τόν λαό τοῦ Θεοῦ στίς δύσκολες ἡμέρες.

Αὐτό μᾶς θυμίζει ἐκεῖνο πού λέει στόν προφήτη Ἡσαΐα: «*βάδιζε, λαός μου, λέει ἐκεῖ ὁ Θεός, εἴσελθε εἰς τὰ ταμειᾶ σου, ἀπόκλεισον τήν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρόν ὅσον ὅσον, ἕως ἄν παρέλθῃ ἡ ὀργή Κυρίου*»¹⁵. *Λαέ μου, περπάτα, μπές μέσα στά ἐσώτερα δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ σου, κλεῖσε τήν πόρτα σου, κρύψου γιά λίγο, «ὅσον ὅσον», ἕως ὅτου περάσει ἡ ὀργή τοῦ Κυρίου.*

Ποῦ νά πάει νά κρυφτεῖ ὁ λαός τοῦ Θεοῦ;

Ἔχουμε τή συνείδηση ὅτι εἴμαστε λαός τοῦ Θεοῦ;

Κατ' ἀρχάς ἤθελα νά σᾶς ρωτήσω, ἀγαπητοί μου: Ἔχετε τήν συνείδηση ὅτι εἶστε λαός τοῦ Θεοῦ; Εἶναι μία ἀνάγκη αὐτοσυνειδησίας, ὅτι εἴμαστε λαός τοῦ

15. Ἡσ. 26, 20.

Θεοῦ. Εἴμαστε λαός τοῦ Θεοῦ; Ἔχετε τήν συνείδηση ὅτι ξεχωρίζετε ἀπ' αὐτό πού λέγεται *κόσμος*; –γιατί ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ξεχωρίζει ἀπ' αὐτό πού λέγεται *κόσμος*. Ἄν δέν τήν ἔχετε τή συνείδηση αὐτή ὅτι εἶστε λαός τοῦ Θεοῦ, κλειστε τ' αὐτιά σας γιά τά παρακάτω πού θά ποῦμε· δέν σᾶς ἀφοροῦν· εἶστε *κόσμος*, καί πορεύεσθε στήν καταστροφή. Ἄν ὅμως εἶστε λαός τοῦ Θεοῦ καί τό συνειδητοποιεῖτε αὐτό, τότε ἀκοῦστε καλά· ἀνοιξτε πιό πολύ τά αὐτιά σας νά ἀκούσετε τί μᾶς λέει ὁ Κύριος.

Πρέπει, λέει, νά κρυφτοῦμε. Ἀλλά πού νά κρυφτοῦμε;

Ἱστορικά προηγούμενα φυγῆς καί διάσωσης

Γιά νά κατανοήσουμε αὐτή τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, ὅτι πρέπει νά κρυφτοῦμε, καί γιά νά δοῦμε τί εἶδους εἶναι αὐτή ἡ ἀπόκρυψή μας, πρέπει νά δοῦμε τό γεγονός αὐτό τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ σάν ἕναν ἱστορικό τύπο τῶν ἐσχάτων. Ὄταν λέμε *ἱστορικό τύπο*, ἐννοοῦμε τό ἐξῆς· ἕνα γεγονός, ἱστορικό δηλαδή γεγονός, τό ὁποῖο γίνεται τύπος ἐνός ἄλλου γεγονότος, πού ἀνήκει ἱστορικά πιό κάτω.

Παράδειγμα. Ὁ Ἰσραήλ φεύγει ἀπό τήν Αἴγυπτο, περνάει τήν Ἐρυθρά θάλασσα καί ἔρχεται στή γῆ Χαναάν. Τό πέρασμά του ἀπό τήν Ἐρυθρά θάλασσα ἦταν ἕνα γεγονός ταυτόχρονα ὅμως εἶναι καί ἕνας ἱστορικός τύπος. Τί τύπος; Ἡ Αἴγυπτος θεωρεῖται ἡ χώρα τοῦ Σατανᾶ· ἡ γῆ Χαναάν θεωρεῖται ἡ χώρα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Τό πέρασμα λοιπόν –αὐτό θά πεῖ *πάσχα· πέρασμα*– εἶναι ἡ Ἐρυθρά θάλασσα. Ἐκεῖ, στήν Ἐρυθρά θάλασσα, καταποντίζει ὁ Θεός τόν Φαραώ καί τούς στρατιῶτες του, καί ὁ λαός περνάει ἀ-

σφαλής. Είναι η Ένανθρώπιση του Ίησοῦ Χριστοῦ, μέ τήν ὁποία μᾶς παίρνει ἀπό τήν γῆ τοῦ θανάτου καί τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ Σατανᾶ καί μᾶς φέρνει στή Βασιλεία Του, καί περνᾶμε ἀπό τό πέρασμα πού λέγεται *Βάπτισμα*. Ὡστε λοιπόν τί ἦταν τό πέρασμα τοῦ Ίσραήλ ἀπό τήν Αἴγυπτο διά μέσου τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης στή γῆ Χαναάν; Ένας ἱστορικός τύπος. Τίνος πρωτοτύπου; Τοῦ Βαπτίσματος καί τῆς σωτηρίας.

Άλλο παράδειγμα εἶναι καί ἡ καταστροφή τῆς Ἱερουσαλήμ, πού ἐγινε τό 70 μ.Χ.. Ἀποτελεῖ ἕναν ἱστορικό τύπο, ἕνα γεγονός, ἀλλά ταυτοχρόνως ἀποτελεῖ κι ἕναν τύπο. Τίνος πρωτοτύπου; Τοῦ τέλους τοῦ κόσμου, τότε πού θά καταστραφεῖ ὁ κόσμος.

***Ὁ προφήτης Ἡλίας παρών καί στά ἔσχατα
ὡς ἱστορικό ἀντίτυπο μαζί καί πρωτότυπο!***

Έτσι κι ἐδῶ ἐκεῖνο τό γεγονός πού συνέβη ἀνάμεσα στόν Προφήτη καί τόν Ἀχαάβ τόν βασιλιά ἀποτελεῖ ὅπωςδήποτε ἕνα γεγονός, καί ταυτόχρονα ἕναν ἱστορικό τύπο τῶν ἐσχάτων. Διότι ὁ Ἀχαάβ εἶναι ἀντίτυπο τοῦ Ἀντιχρίστου. Ἀλλά τό πῶς καταπληκτικό ἀπ' ὅλα ξέρετε ποιό εἶναι; Τό πῶς καταπληκτικό πρᾶγμα –πού εἶναι καί ἡ μοναδική περίπτωση ἐδῶ, ἡ ἐντελῶς μοναδική περίπτωση μέσα στήν Ἱστορία– εἶναι ὅτι ὁ προφήτης Ἡλίας, πού ἀποτελέσει ἱστορικό ἀντίτυπο ἑνός πρωτοτύπου τῶν ἐσχάτων, ταυτόχρονα εἶναι καί πρωτότυπο! Ὁ ἴδιος Προφήτης θά εἶναι παρών καί στίς ἡμέρες τοῦ Ἀντιχρίστου¹⁶!

Ὅπως θά ξέρετε, ὁ προφήτης Ἡλίας δέν πέθανε·

16. Βλ. Μαλ. 4, 4-5.

ἀναλήφθηκε κάπου στὸν οὐρανό¹⁷. Θὰ ἐπανέλθει! Καί ὅπως ἔλεγξε τὸν Ἀχαάβ, ἔτσι θὰ ἐλέγξει καί τὸν Ἀντίχριστο· μέ τὸν ἴδιο τρόπο. Καί τὸ καταπληκτικό: τριάμισι χρόνια ἀνομβρία ἐπέφερε ὁ προφήτης Ἡλίας στὸν Ἀχαάβ, τριάμισι χρόνια ἀνομβρία θὰ ἐπιφέρει καί στὸν Ἀντίχριστο! Συνεπῶς ἔχουμε τὸ μοναδικό φαινόμενο, πού ἓνα πρόσωπο, ὁ προφήτης Ἡλίας, ἀποτελεῖ ὄχι μόνο ἓνα ἱστορικό ἀντίτυπο σ' ἐκείνη τὴν ἐποχή, ἀλλὰ καί ἓνα ἱστορικό πρωτότυπο στοῦ μέλλον, στά ἔσχατα. Ἔτσι λοιπὸν τὸ ἴδιο πρόσωπο εἶναι παρόν καί στή μία καί στήν ἄλλη περίπτωση. Ἐπαναλαμβάνω· μοναδικό φαινόμενο!

Κι ἂν, ἀγαπητοί μου, στίς ἡμέρες τῶν παιδιῶν σας ἔρθει ὁ προφήτης Ἡλίας –ἐπειδὴ θὰ ἔχει ἔλθει ὁ Ἀντίχριστος– κι ἂν στίς ἡμέρες μας ἔλθει –ὄχι μόνο τῶν παιδιῶν σας– πέστε μου, εἶναι καιρὸς γιὰ νὰ κοιμόμαστε; ἢ εἶναι καιρὸς γιὰ νὰ ἀνησυχοῦμε;... Ἐρωτῶ.

Τί γράφει ἡ Ἀποκάλυψη γιὰ τὸν προφήτη Ἡλία

Ἀκοῦστε τώρα τί γράφει τὸ βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως στοῦ 11ο κεφάλαιο, πάνω σ' ἐκεῖνο τὸ θέμα τοῦ ἐλέγχου τοῦ Ἀντιχρίστου ὑπὸ τοῦ Προφήτου, καί τί θὰ γίνεει παρακάτω. «καὶ δώσω, λέει ὁ Θεός, τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα... οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν τὸν οὐρανὸν κλεῖσαι, ἵνα μὴ ὑετός βρέχη τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν. καί... τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου... ἀποκτενεῖ αὐτούς»¹⁸. Παραλείπω μερικοὺς στίχους, γιὰ λόγους συντομίας. Καί θὰ δώσω στοὺς δύο μάρτυρές

17. Βλ. Δ' Βασ. 2, 1.

18. Ἀποκ. 11, 3-7.

μου, λέει ὁ Χριστός, καί θά προφητεύσουν. Λέγονται μάρτυρες, γιατί θά δώσουνε μία μαρτυρία· λέγονται ἀκόμη καί προφήτες, γιατί θά προφητεύσουν.

Πόσο θά προφητεύσουν; *Χίλιες διακόσιες ἐξήντα ἡμέρες*, ἴσον *τριάμισι χρόνια*. Πόσες μέρες εἶχε κρατήσῃ τήν ἀνομβρία τότε ὁ Προφήτης; Τριάμισι χρόνια. Τό ἴδιο φαινόμενο, ἀπό τό ἴδιο πρόσωπο!

Τ' ἀκοῦτε, παρακαλῶ, πῶς τό λέει ἡ Καινή Διαθήκη αὐτό; *«Αὐτοί θά ἔχουν ἐξουσία νά κλείσουν τόν οὐρανό, γιά νά μὴν πέσει βροχή κατά τίς ἡμέρες τῆς προφητείας τους»!* Τό κήρυγμα τῆς μετανοίας λοιπόν θά διαρκέσει τριάμισι χρόνια, ὅσο καί ἡ περίοδος τῆς ἀνομβρίας.

Ἄλλά τότε, λέει, τό *Θηρίον* πού θά ἀνεβεῖ ἀπό τήν ἄβυσσο, ὁ Ἄντιχριστος, μὴ ἀνεχόμενος τήν παρουσία καί τόν ἔλεγχο τῶν δύο Προφητῶν, θά τοὺς φονεύσει καί θά ἀφήσει τὰ σώματά τους ἄταφα στήν πλατεῖα τῆς Ἱερουσαλήμ¹⁹.

Ἐρμηνεύει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός καί λέει: *«Ἀποσταλήσεται Ἐνώχ καί Ἡλίας ὁ Θεσβίτης ...καί ὑπ' αὐτοῦ ἀναιρεθήσονται»*²⁰.

19. Βλ. Ἄποκ. 11, 8.

20. Ἁγ. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, *Περί Ἀντιχρίστου*, Δ' 99, 44. Πρβλ. Ἁγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, *Λόγος εἰς τήν ὄρασιν τοῦ Δανιήλ*, 37.32-38.11: *«...ἀποστέλλει ἐν συντόμῳ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ θεράποντας, τόν τε Ἐνόχ καί Ἡλίαν, εἰς ἔλεγχον αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου ἐνώπιον πάντων ἐθνῶν... ὁρῶν οὖν ὁ ἐχθρός ἑαυτόν ὑπ' αὐτῶν δεινῶς ἐλεγχόμενον καί ὑπό πάντων καταφρονούμενον, θυμῶ καί ὀργῇ ἀνελεῖ τοὺς ἁγίους».* Ἁγ. Ἰππόλυτος Ρώμης, *Λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου*, 21.28-30: *«...καθὼς φησι καί τοῦτο Δανιήλ, προεωρακῶς ὅτι τό θηρίον τό ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον, ἡγουν μετὰ Ἐνόχ καί Ἡλία, καί νικήσει αὐτούς καί ἀποκτενεῖ αὐτούς διά τό μὴ θέλειν αὐτούς δόξαν δοῦναι τῷ διαβόλῳ».*

Γι' αυτούς τούς δύο Προφήτες μᾶς λέει τό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως ὅτι θά τούς δεῖ ὅλος ὁ κόσμος, ἀφοῦ θά ἔχουν φονευθεῖ στήν πλατεῖα τῆς Ἱερουσαλήμ. Βέβαια αὐτό δείχνει ὅτι ἐκεῖ θά κυβερνήσει ὁ Ἀντίχριστος, τόν ὁποῖο θά ἐλέγξουν, ἀλλά καί θά καταδείξουν οἱ δύο Προφήτες ὅτι αὐτός τελικά εἶναι ὁ Ἀντίχριστος. Θά τούς φονεύσει ὅμως, λέει, καί τότε θά δοῦν τόν φόνο τους «*γλῶσσες, φυλές, ἔθνη, λαοί*». Εἶναι μιά συνηθισμένη φράση πού χρησιμοποιεῖται στήν Ἀποκάλυψη ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ἰωάννη²¹, ἀλλά χρησιμοποιεῖται καί ἀπό τόν προφήτη Δανιήλ²².

Πῶς θά δοῦν αὐτές οἱ «*γλῶσσες, φυλές, ἔθνη, λαοί*» τήν ἀναίρεση, τόν θάνατο τῶν δύο Προφητῶν; Ασφαλῶς μέ τήν τηλεόραση!

Μποροῦσαν ποτέ νά φανταστοῦν οἱ παλιότεροι ὅτι θά ἐρχόταν ἡ τηλεόραση;... Θά μπορούσαμε νά φανταστοῦμε ὅτι ὅλοι οἱ λαοί θά μπορούσαν ἔτσι νά βλέπουν;... Κι ὅμως σήμερα εἶναι δυνατόν. Μήπως λοιπόν –μήπως!– εἶναι κοντά τό τέλος, μόνο καί μόνο ἐπειδὴ ἀκριβῶς καί τό μηχανήμα τῆς τηλεοράσεως ἤδη ἔχει ἔρθει, δηλαδή ἔχει ἐπινοηθεῖ;... καί μήπως –μήπως!– ἀκριβῶς κι αὐτό θά μπεῖ στήν ὑπηρεσία τοῦ Ἀντιχρίστου;... Τό ὅτι πρό πολλοῦ ἔχει μπεῖ εἶναι γνωστό, διότι ὅ,τι προβάλλει σήμερα ἡ τηλεόραση δέν εἶναι παρά γιά νά προετοιμάσει τούς ἀνθρώπους γιά τόν ἐρχομό τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ πρέπει νά ἀποκρυβεῖ

Στά τριάμισι αὐτά χρόνια τῆς τυραννίας τοῦ Ἀντι-

21. Βλ. Ἀποκ. 10, 9' 11. 17, 15 κ.ά.

22. Βλ. Δαν. 3, 4' 31. 5, 19. 6, 25 κ.ά.

χρίστου ὁ λαός τοῦ Θεοῦ πρέπει νά ἀποκρυβεῖ «μικρόν ὅσον ὅσον»²³. Προσέξτε· τριάμισι χρόνια πρέπει νά κρυφτεῖ!

Γιατί ὅμως πρέπει νά κρυφτεῖ;

Γιά νά γλυτώσει.

Γιά νά γλυτώσει τόν θάνατο;

Ἦχι τόσο τόν θάνατο· ἀλλά καί τόν θάνατο. Ἦχι τόσο τόν θάνατο, ὅσο καί κυρίως τίς κακές ἐπιδράσεις ἐκείνων τῶν τριάμισι ἐτῶν.

Εἶναι φοβερό, ἀγαπητοί μου, ὅταν βλέπουμε Χριστιανούς στήν ἐποχή μας νά ἐπηρεάζονται τόσο πολύ ἀπό τόν τρέχοντα πολιτισμό μας –ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ τόν Ἀντίχριστο· πρέπει νά σᾶς τό πῶ αὐτό– καί νά μή μποροῦμε νά τοῦς συγκρατήσουμε.

Θέλετε ἓνα μικρό ἀλλά πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα; Μαζέψτε τά παιδιά σας, ἂν μπορεῖτε, καί φέρτε τα στήν Ἐκκλησία... Τί σᾶς λένε; Σᾶς λένε ὅτι τά μυαλά σας εἶναι σκουριασμένα, ὅτι αὐτά ἔχουν τώρα καινούργια μυαλά, ὅτι ἔχουν καινούργια θεώρηση τῆς ζωῆς... Μαζέψτε τά παιδιά σας, ἂν μπορεῖτε, γιά νά δεῖτε ὅτι ὄχι μόνο τά παιδιά, ἀλλά καί οἱ μεγάλοι ἔχουνε πάρει ἀέρα κι ἔχουν κοσμικοποιηθεῖ. Κι ἀκόμα δέν ἦρθε ὁ Ἀντίχριστος· καί ποῦ νά ῥθει καί νά ἐπιβάλει πεῖνα καί οἰκονομικό ἀποκλεισμό...! Τί θά γίνει τότε;...

Νά ἡ ἀξία τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως· ἔρχεται γιά νά μᾶς προετοιμάσει. Καί ἡ προετοιμασία εἶναι πρῶτα σάν μήνυμα καί ὕστερα σάν ἄσκηση. Πρέπει νά τό καταλάβουμε.

23. Πρβλ. Ἦσ. 26, 20. Ἐβρ. 10, 37.

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ θά κρυφτεῖ στήν ἔρημο

Λοιπόν· ποῦ θά πρέπει νά καταφύγει ὁ λαός τοῦ Θεοῦ; –καί ὁ λαός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν θά προσκυνήσουν τόν Ἀντίχριστο.

Στήν ἐρημιά, ὅπως καί ὁ Προφήτης. Ἐκεῖ θά καταφύγει ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, στήν ἐρημιά, ὅπως παλιά καί ὁ Προφήτης! Ἔτσι λοιπόν ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί οἱ υἱοί τῶν Προφητῶν στήν ἐποχή τοῦ προφήτου Ἡλίου –πού ἦταν πάρα πολλοί καί περιστοίχιζαν τότε τόν προφήτη Ἡλία· σημειώσατε τό αὐτό²⁴– ὅλοι αὐτοί, ὅπως καί ἡ Ἐκκλησία στά ἔσχατα, καταφεύγουν στήν ἔρημο, κρύβονται.

Τί λέει ἡ Ἀποκάλυψη γιά τήν ἔρημο

Γιά νά τό δοῦμε αὐτό πῶς τό λέει τό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως στό 12ο κεφάλαιο, ἀπό τόν στίχο 14.

«Καί ἐδόθησαν τῇ γυναικί δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τήν ἔρημον εἰς τόν τόπον αὐτῆς». Δόθηκαν, λέει, στή γυναῖκα... Ποιά εἶναι ἡ γυναῖκα; Εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Δόθηκαν στή γυναῖκα, στήν Ἐκκλησία, δύο φτεροῦγες τοῦ μεγάλου ἀετοῦ.

Στήν Παλαιά Διαθήκη ἔχουμε πολλές φορές αὐτή τήν εἰκόνα –ὅπως στό Δευτερονόμιο καί ἄλλοῦ²⁵– πού δείχνει ὅτι αὐτές οἱ δύο μεγάλες φτεροῦγες τοῦ ἀετοῦ εἶναι ἡ μεγάλη προστασία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν λοι-

24. Βλ. Γ΄ Βασ. 21, 35. Δ΄ Βασ. 2, 3· 5· 7· 15. 4, 1· 38. 5, 22. 6, 1.

25. Βλ. Δευτ. 32, 11. Ἔξοδ. 19, 4. Παρ. Σολ. 23, 5. Ἱερ. 29, 22. Ἰεζ. 17, 3· 7. κ.ά.

πόν λέει «δόθηκαν δύο φτεροῦγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου», σημαίνει: ὁ Θεός προστατεύει τήν Ἐκκλησία.

Καί συνεχίζει: «ἵνα πέτηται εἰς τήν ἔρημον εἰς τόν τόπον αὐτῆς», γιά νά πετάξει καί νά φύγει στήν ἔρημιά, στόν τόπο της. Ὡστε ὁ τόπος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἔρημος; Ναι, ἡ ἔρημος!

Τά Μοναστήρια ἀποτελοῦν προοίμιο τῆς ἐξόδου τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στήν ἔρημο

Τό ξέρετε ὅτι ἓνα μικρό προοίμιο, καί ταυτοχρόνως ἓνα μήνυμα μέσα στους αἰῶνες, τοῦ ὅτι ἡ Ἐκκλησία θά καταφύγει στήν ἔρημο εἶναι τά Μοναστήρια; Πολλοί λένε: «Γιατί κάθεστε στά Μοναστήρια, ἐσεῖς οἱ μοναχοί;». Γιά νά σᾶς θυμίζουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία θά ξαναγυρίσει στήν ἔρημο. Ἄλλωστε ἀπό τήν ἔρημο ξεκίνησε ἡ Ἐκκλησία. Ἔχετε ἀντίρρηση; Διαβάστε τό 1ο κεφάλαιο ἀπό τό Κατά Μᾶρκον εὐαγγέλιο, νά τό δεῖτε αὐτό: «φωνή βοᾶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ»²⁶. Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος φωνάζει καί λέει ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας. Καί ποῦ ἔδειξε, παρακαλῶ, τόν Μεσσία; Στήν ἔρημο. Ποῦ εἶναι τά θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας; Στήν ἔρημο. Στήν ἔρημο λοιπόν θά καταλήξει.

Ὁ Ὄφης καθιστᾷ τήν Γυναῖκα «ποταμοφόρητον»

Ἔτσι, λέει πῶς κάτω: «καί ἔβαλεν ὁ ὄφης ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικός ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτήν ποταμοφόρητον ποιήσῃ»²⁷. Ὁ Διάβολος ὁ Ἀντίχριστος, πίσω ἀπό τόν ὅποιο εἶναι ὁ Διά-

26. Μᾶρκ. 1, 3. Πρβλ. Ματθ. 3, 3. Λουκ. 3, 4. Ἰωάν. 1, 23.

27. Ἀποκ. 12, 15.

βολος, *θά κυνηγήσει τήν Ἐκκλησία, θά διώξει τήν Ἐκκλησία* –γι' αὐτό ἐκείνη θά καταφύγει στήν ἔρημο– *καί θά βγάλει νερό ἀπό τό στόμα του, γιά νά τήν πνίξει.*

Τί εἶναι αὐτό τό νερό πού βγάζει ὁ Διάβολος, καί ὁ Ἀντίχριστος, ἀπό τό στόμα του; Νά, ἀγαπητοί μου, τί εἶναι τὰ διάφορα κοινωνικά καί φιλοσοφικά συστήματα, πού θέλουν νά πνίξουν τόν σύγχρονο Χριστιανό. Εἶναι ὅταν ὁ ἄλλος σοῦ δίνει ἕνα πιάτο φαΐ καί σοῦ λέει: «*Θά φᾶς καλά· ἀλλά, ξέρεις θά ἀκολουθήσεις αὐτό τό κοινωνικό σύστημα ἢ αὐτό τό οικονομικό σύστημα*». Δέν νομίζετε ὅτι μοιάζουμε λίγο μέ τόν Ἡσαῦ, πού πούλησε τὰ πρωτοτόκιά του, τό νά φέρει δηλαδή τόν Μεσσία, γιατί ἤθελε νά φάει;... Ἔτσι κι ἐμεῖς ξεπουλάμε τόν Χριστό, γιά νά ἔχουμε οικονομικά ὀφέλη... Τί κρῖμα! Τί κρῖμα!... Αὐτά λοιπόν θά πνίξουν, θά προσπαθήσουν νά πνίξουν τήν Ἐκκλησία.

***Νά τό πάρουμε εἶδηση τό πνεῦμα τοῦ Ἀντιχρίστου
μπορεῖ νά μᾶς ἐπιβληθεῖ, καί νά χαθοῦμε!***

Βέβαια ἡ Ἁγία Γραφή λέει ὅτι πολλοί Χριστιανοί θά χαθοῦν²⁸. Τό λέει καί στό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως, ὅταν ὁ Ἰωάννης καλεῖται νά μετρήσει τόν ναό μόνο καί τό θυσιαστήριο, καί ὄχι τήν αὐλή του. Αὐτό δείχνει ὅτι θά σωθεῖ μόνο τό *λεῖμμα*²⁹, ἕνα μικρό μέρος τῶν Χριστιανῶν. Συγκεκριμένα λέει ὁ ἄγγελος στόν Ἰωάννη: «*Μή μετρήσεις τά ὑπόλοιπα· δόθηκαν*

28. Βλ. Ματθ. 24, 24. Μάρκ. 13, 22 κ.ά.

29. Βλ. Ἦσ. 10, 22. Ρωμ. 9, 27. 11, 5.

νά πατηθοῦν ἀπό τά ἔθνη γιά σαράντα δύο μῆνες»³⁰. Δηλαδή θά ἐπικρατήσῃ ὁ Ἀντίχριστος στούς Χριστιανούς τριάμισι χρόνια. Στούς Χριστιανούς! Ναί· διότι, κατά τούς Πατέρες, ὁ ναός, οἱ αὐλές του καί ἡ πόλη Ἱερουσαλήμ, ἡ πόλη Σιών, πάντοτε συμβολίζουν τήν Ἐκκλησία. Τί μετριέται; Μόνο ὁ ναός, λέει, καί τό θυσιαστήριο, δηλαδή ἓνα μικρό μέρος.

Νά τό πάrouμε εἶδηση ὅτι μπορεῖ νά χαθοῦμε καί ὅτι τό πνεῦμα τοῦ Ἀντιχρίστου μπορεῖ νά ἐπιβληθεῖ καί σ' ἐμᾶς! Νά τό πάrouμε εἶδηση!... Αὐτό θά πεῖ ὅτι ὁ Δράκων καθιστᾷ «ποταμοφόρητον» τήν Ἐκκλησία· πάει νά τήν πνίξει μέ τό νερό. Τό νερό εἶναι ὅ,τι σᾶς ἐξήγησα.

**Ὁ Θεός βοηθᾷ τόν λαό Του,
χρησιμοποιώντας τά φυσικά στοιχεῖα**

«Καί ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καί ἤνοιξεν ἡ γῆ το στόμα αὐτῆς καί κατέπιε τόν ποταμόν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ»³¹.

Ἔρχονται τά φυσικά στοιχεῖα νά βοηθήσουν. Ἡ γῆ, λέει, κατάπιε τό νερό.

Ἡ περίπτωση ἐδῶ εἶναι ὅπως καί στή διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Κάπου μετά τά μεσάνυχτα ἄρχισε νά πνέει ἄνεμος νότιος, λέει, τόσο ἰσχυρός, πού τό νερό τῆς θαλάσσης τό χώρισε στά δύο. Πέρασαν οἱ Ἑβραῖοι· καί ὅταν πιά ξημέρωνε, πῆγαν νά μποῦν καί οἱ Αἰγύπτιοι. Σταματάει ὁ ἄνεμος, κλείνει τό νερό καί τούς πνίγει ὅλους³².

30. Ἄποκ. 11, 1-2.

31. Ἄποκ. 12, 16.

32. Βλ. Ἐξοδ. 14, 21-29.

Ἐδῶ βλέπουμε τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως. Βέβαια τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως τὰ κυβερνάει ὁ Θεός ἀλλά ἐδῶ ὅμως δείχνει ὄχι ποιός τὰ κυβερνάει, ἀλλά τί κάνουν αὐτά, σ' ἓνα πρῶτο πλάνο, σ' ἓνα πρῶτο ἐπίπεδο· ὅτι δηλαδή τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἔρχονται ἢ νά καταστρέψουν τόν ἀσεβῆ ἢ νά ἐνισχύσουν καί νά βοηθήσουν τόν εὐσεβῆ.

Εἶδατε, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ζεσταίνεται περιμένοντας τήν καταστροφή τῆς Νινευῆ. «*Οὐφ! ζέστη, καλοκαίρι!*»³³ Μέσα σέ λίγα λεπτά φυτρώνει μία κολοκυθιά μέ μεγάλα φύλλα καί τόν σκιάζει!

Ἔτσι λοιπόν ἡ φύση ἔρχεται νά βοηθήσει τόν εὐσεβῆ καί τήν Ἐκκλησία.

**Ὁ Ἀντίχριστος ὀργίζεται μ' αὐτούς
πού κρύφτηκαν στήν ἔρημο, καί κάνει πόλεμο
μέ τούς λοιπούς Χριστιανούς στίς πόλεις**

*«Καί ὀργίσθη ὁ δράκων ἐπί τῇ γυναικί, καί ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετά τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καί ἐχόντων τήν μαρτυρίαν Ἰησοῦ»*³⁴.

Ὁ Ἀντίχριστος ὅμως δέν τὰ κατάφερε· κρύφτηκε ἡ Ἐκκλησία.

Δηλαδή, θά σκεφθεῖτε, πόσοι μποροῦν νά κρυφτοῦν; Ἄς ποῦμε, στή Θεσσαλία πόσοι νά εἶναι ἄραγε οἱ ἀληθinoί Χριστιανοί; Πενήντα; ἑκατό; πεντακόσιοι; χίλιοι;... Μποροῦν ὅλοι αὐτοί νά πάρουν τὰ βουνά, νά πᾶνε στίς τρυπες τῆς γῆς καί στίς σπηλιές καί νά κρυφτοῦν; Ὅχι. Οἱ ὑπόλοιποι; Οἱ ὑπόλοιποι μέ-

33. Ἰων. 4, 1-6.

34. Ἀποκ. 12, 17.

νουν στίς πόλεις. Δηλαδή μόνο αυτοί είναι οί εὐσεβεῖς, πού ἔφυγαν στά βουνά; Ὁχι· ἔχει κι ἄλλους, στίς πόλεις. Τότε τί γίνεται μ' αὐτούς; «Ἔρχεται ὁ Διάβολος, λέει, καί κάνει πόλεμο μέ τούς λοιπούς». Ἀλλοίμονό τους ὅμως· ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν πραγματικά τήν τυραννία τοῦ Ἀντιχρίστου!

***Ὅπως ὁ Θεός ἔτρεφε τόν Προφήτη Του
γιὰ τριάμισι χρόνια, ἔτσι θά τρέφει καί τόν λαό Του
στήν ἔρημο γιά ἴσο χρονικό διάστημα***

Ἄλλά ἐκεῖ στήν ἔρημο ὁ προφήτης Ἡλίας τί ἔτρωγε;

«Καί οἱ κόρακες; ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τό πρωῖ καί κρέα τό δείλης, καί ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ»³⁵. Κοράκια τοῦ ἔφερναν ψωμί τό πρωῖ, καί τό βράδυ τοῦ ἔφερναν κρέας, κι ἔπινε νερό ἀπό τόν χειμάρρο.

Γιατί κοράκια; Ξέρετε ὅτι τά κοράκια εἶναι σαρκοβόρα. Τό λέει καί ἡ Ἁγία Γραφή αὐτό³⁶, ἀλλά τό ξέρουμε κι ἀπό τή φύση τους. Τά κοράκια τρῶνε κρέατα, καί μάλιστα σάπια κρέατα· πτώματα τρῶνε τά κοράκια. Βάζει λοιπόν κοράκια, στέλνει κοράκια, γιά νά δείξει –τί;– ὅτι πρόκειται γιά θαῦμα, πού μέ τόν τρόπο αὐτό τονίζεται. Τά κοράκια, πού μποροῦν νά φᾶνε τό κρέας, καί μάλιστα σέ μία ἐποχή πείνας, δέν τό τρῶνε, ἀλλά τό φέρνουν στόν Προφήτη. Γιά νά τονισθεῖ τό θαῦμα τῆς προστασίας τοῦ Προφήτου ἀπό τόν Θεό. Παρόμοια θά τρέφεται καί ἡ Ἐκκλησία στήν ἔρημο.

Λέει πάλι τό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως: «ὅπως

35. Γ' Βασ. 17, 6.

36. Βλ. Γέν. 8, 6-7 κ.ά.

τρέφεται ἐκεῖ καιρόν καί καιρούς καί ἥμισυ καιροῦ ἀπό προσώπου τοῦ ὄφεως»³⁷, γιά νά τρέφεται ἐκεῖ ἡ Ἐκκλησία, λέει, «καιρόν» –εἶναι τό ἔτος– «καί καιρούς» –εἶναι τά δύο χρόνια· δύο σύν ἓνα, τρία– «καί ἥμισυ καιροῦ» –εἶναι ὁ μισός χρόνος– δηλαδή τριάμισι χρόνια, «ἀπό προσώπου τοῦ ὄφεως», δηλαδή γιά ὅσο καιρό ὁ Διάβολος καί ὁ Ἀντίχριστος θά ἐπικρατοῦν σ' αὐτόν τόν κόσμο.

**Τά ἱστορικά προηγούμενα διαθρέψεως τοῦ λαοῦ
τοῦ Θεοῦ ἀποτελοῦν ἐγγύηση
γιά τή διατροφή του στά ἔσχατα**

Ὡστε λοιπόν θά τρέφει ὁ Θεός. Πῶς ὅμως θά τρέφει ὁ Θεός ἐκεῖ;

Ξέρουμε ὅτι ὁ παλαιός Ἰσραήλ τρεφόταν στήν ἔρημο κατά θαυμαστό τρόπο σαράντα ὀλόκληρα χρόνια³⁸. Ξέρουμε ἀκόμη ὅτι καί οἱ Χριστιανοί στήν ἔρημο, πού κατέφευγαν ἀπό τούς διωγμούς, τρέφονταν κατά τρόπο πού οἰκονομοῦσε ὁ Θεός. Πῶς ὅμως θά τρέφονται στά ἔσχατα οἱ Χριστιανοί πού θά φεύγουν στήν ἔρημο;

Αὐτό τό ξέρεи ὁ Θεός, καί θά τό φανερώσει τότε. Δέν εἶπε ποτέ, φέρ' εἰπεῖν, στούς Ἑβραίους στήν Αἴγυπτο «Ὅταν θά σᾶς βγάλω στήν ἔρημο, ἐγώ θά σᾶς τρέφω μέ τό μάννα»· δέν εἶπε κάτι τέτοιο ὁ Θεός· ἀλλ' ὅταν ὁ λαός βρέθηκε στήν ἔρημο καί εἶπαν «Τί θά φᾶμε;», τότε ὁ Θεός ἔριξε τό μάννα³⁹. Ὅταν λοιπόν καί οἱ Χριστιανοί θά βρεθοῦν στίς ἐρημιές καί θά

37. Ἄποκ. 12, 14.

38. Βλ. Ἔξοδ. 16, 35

39. Βλ. Ἔξοδ. 16, 2-14.

ποῦν «*Τί θά φᾶμε;*», τότε ὁ Θεός ξέρει τί θά δώσει· τώρα δέν τό ξέρουμε αὐτό.

***Ἡ ἀπεικόνιση τοῦ Προφήτη μέ τόν κόρακα
πού τόν διατρέφει τονίζει τήν ἱστορικότητά του
ὡς τύπου τῶν ἐσχάτων***

Ἀγαπητοί μου· ὁ μέγιστος τῶν Προφητῶν, ὁ Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἔζησε τόν ἱστορικό τύπο τῶν ἐσχάτων, ὅπως σᾶς ἐξήγησα διά πολλῶν, γιά νά μᾶς δείξει πῶς θά ζήσει κοντά του καί ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀνάμεσα στά τόσα γεγονότα τοῦ πολυτάραχου βίου τοῦ προφήτου Ἡλίου, ἱστορεῖ, ἀπεικονίζει δηλαδή ἐπάνω σέ εἰκόνες, ἓνα μόνο χαρακτηριστικό· νά κάθεταί μέσα σέ μία σπηλιά, καί ἐκεῖ νά βλέπει τόν κόρακα νά τοῦ φέρνει τό ψωμί ἢ τό κρέας. Δέν δείχνει τίποτε ἄλλο ἢ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἀπό τή ζωή τοῦ προφήτου Ἡλίου· οὔτε τήν θαυμαστή ἐκείνη θυσία του στό Καρμήλιον ὄρος, οὔτε ἀκόμα ἐκείνη τήν θεοπετία του στό ὄρος Χωρήβ, δηλαδή στό Σινά, οὔτε τίποτε ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα τά παράδοξα, παρά εἰκονίζει μόνο αὐτό. Ξέρετε γιατί; Γιατί ἡ Ἐκκλησία μας θέλει νά τονίσει τήν ἱστορικότητα τοῦ Προφήτου σάν τύπο τῶν ἐσχάτων, ἀλλά καί νά μᾶς πεῖ –μόνο αὐτή τήν εἰκόνα παίρνω κι ἐγώ ἀπό τόν Προφήτη– νά μᾶς πεῖ τί θά γίνει μέ τούς πιστούς μας ὅταν θά ἔλθει τό τέλος τοῦ κόσμου.

***Ὅπως ἔλεγξε τόν Ἀχάβ,
ἔτσι θά ἐλέγξει καί τόν Ἀντίχριστο***

Ἀγαπητοί μου, ὁ προφήτης Ἡλίας, ὅπως σᾶς εἶπα καί προηγουμένως, θά δείξει τόν Ἀντίχριστο ἀλλά

καί θά τόν ἐλέγξει φοβερά, ὅπως ἔλεγε καί τόν Ἀχαάβ.

Ἐέρετε τί εἶπε στόν Ἀχαάβ; Τοῦ εἶπε: *«Τό αἷμα σου θά τό γλύψουν τά σκυλιά καί τά γουρούνια»!* Ἔτσι ἔγινε, ἀγαπητοί μου. Πληγώθηκε σ' ἓναν πόλεμο ὁ Ἀχαάβ, καί τόν πῆγαν πληγωμένο σέ μία πηγή· ἐκεῖ, λέει, πού οἱ πόρνες λούζονται. Ἐκεῖ λοιπόν τόν ἔπλυναν, τοῦ ἔπλυναν τίς πληγές. Ἀλλά τόσο πολύ ἔτρεχε τό αἷμα, ἀκατάσχετο, πού τελικά πέθανε ἐκεῖ. Καί πῆγαν μετά τά σκυλιά καί τά γουρούνια καί ἔγλυφαν ἐκεῖ τό αἷμα τοῦ Ἀχαάβ⁴⁰!

«Ἐσένα, λέει στήν Ἰεζάβελ, ἐσένα... ἐσένα... θά σέ ποδοπατήσουν τά ἄλογα καί θά σέ λιανίσουν, καί θά σέ φᾶνε τά σκυλιά!...» Ἔτσι κι ἔγινε, ἀγαπητοί μου. Τήν πέταξαν ἀπό τό παράθυρο τοῦ παλατιοῦ κάτω στήν αὐλή. Πραγματικά, ἐκεῖνοι πού ξεκλήρισαν τήν οἰκογένεια τοῦ Ἀχαάβ – ἄλλαξε ἡ κυβέρνηση· νά μήν πολυλογῶ – τήν πέταξαν ἀπό τό παράθυρο, τά ἄλογα τήν ποδοπάτησαν, καί σέ λίγο πῆγαν τά σκυλιά καί τήν ἔφαγαν! Καί λένε γιά μία στιγμή ἐκεῖνοι πού μπῆκαν μέσ στό παλάτι: *«Γιά νά πᾶμε νά δοῦμε· τί ἔγινε αὐτή;»*. Καί πᾶνε κάτω καί βλέπουνε μόνο γδαρμένα κόκκαλα... Τήν εἶχαν φάει τά σκυλιά⁴¹!

Ἐλέγξει λοιπόν φοβερά ὁ Προφήτης. Ἔτσι θά ἐλέγξει καί τόν Ἀντίχριστο.

40. Βλ. Γ' Βασ. 20, 19. 22, 30-38.

41. Βλ. Γ' Βασ. 20, 23. Δ' Βασ. 9, 1-37.

***Ἄν γιά τούς ἀπίστους θά εἶναι φοβερός,
τότε γιά τούς δικαίους θά εἶναι μιὰ ἀληθινή εὐλογία***

Ἄλλά καί γιά τούς ἀπίστους θά εἶναι φοβερός ὁ Προφήτης.

Μᾶς λέει τό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως ὅτι ὅταν ὁ Ἄντίχριστος θά τόν συλλάβει μαζί μέ τόν ἄλλο Προφήτη, τόν Ἐνώχ, καί θά τούς κρεμάσει, θά τούς φονεύσει, τότε τόσο θά χαροῦν οἱ ἄνθρωποι –ἀκοῦστε· θά χαροῦν!– ὥστε θά ἀνταλλάξουν δῶρα μεταξύ τους, γιατί ἐπιτέλους ἀπαλλάχτηκαν ἀπό ἕναν κήρυκα πού τούς βασάνιζε μέ τά λόγια του...⁴². Οἱ ἁμαρτωλοὶ λοιπόν ἄνθρωποι θά χαροῦν. Ἄλλά θά σταθῆ ὅμως φοβερός, γιατί σέ τρεισήμισι μέρες θά δοῦν τόν προφήτη Ἡλία νά ἀνασταίνεται ἀπό τούς νεκρούς καί νά ἀνεβαίνει στόν οὐρανό, καί τότε θά τούς πιάσει φόβος καί τρόμος⁴³!

Ἄλλά ἔάν γιά τούς ἀπίστους ὁ Ἡλίας θά εἶναι φοβερός, γιά τούς δικαίους θά εἶναι μιὰ ἀληθινή εὐλογία. Γι' αὐτό καί ὁ ὕμνος τῶν Πατέρων στό βιβλίο τῆς Σοφίας Σειράχ, στό 48ο κεφάλαιο, στήν Παλαιά Διαθήκη, πού ἀναφέρεται στόν προφήτη Ἡλία, τελειώνει ὡς ἐξῆς: *«μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καί οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καί γάρ ἡμεῖς ζωῆ ζησόμεθα»*⁴⁴, *εὐτυχισμένοι αὐτοὶ πού θά σέ δοῦν, ἢ πού σέ βλέπουν, αὐτοὶ πού ζοῦν στολισμένοι μέ ἀρετές· κι ἐμεῖς θά ζήσουμε καί θά σέ δοῦμε. Ὁ Σειράχ ζεῖ περίπου ἑξακόσια χρόνια μετά τόν Προφήτη. Λέει «θά σέ δοῦμε»!*

42. Βλ. Ἄποκ. 11, 10.

43. Βλ. Ἄποκ. 11, 11-13.

44. Σ. Σειρ. 48, 11.

***Τή χαρά καί τήν ἐλπίδα πού σκορποῦσε
ὁ προφήτης Ἡλίας στούς δικαίους τῆς ἐποχῆς του
θά σκορπίσει καί στούς δικαίους τῶν ἐσχάτων
ἀλλά καί σ' ὅλους πού θά ἀναστηθοῦν***

Ἀγαπητοί μου, τόν προφήτη Ἡλία τόν εἶδαν μέ χαρά καί ἐλπίδα πρῶτα-πρῶτα ἐκεῖνοι οἱ ἐφτά χιλιάδες ἄνδρες στήν ἐποχή του, ὅταν ἦταν κρυμμένοι καί δέν φανέρωναν τήν πίστη τους στόν ἀληθινό Θεό· τότε πού ὁ Προφήτης μέ παράπονο ἔφθασε νά πεῖ στόν Θεό: «*Κύριε, μόνος ἐγώ ἔμεινα νά Σέ λατρεύω. Ὅλοι οἱ ἄλλοι προσκύνησαν τά εἰδωλα!*». «*Ὅχι, Ἡλία· ἐφτά χιλιάδες ἄνδρες δέν προσκύνησαν τόν Βάαλ*»⁴⁵. Αὐτοί οἱ ἐφτά χιλιάδες ἄνδρες, ἅμα ἔβλεπαν τόν Προφήτη νά ἐλέγχει τόν Ἀχαάβ, χαίρονταν. Χαίρονταν ἦταν ἡ ἐλπίδα τους ὁ Προφήτης!

Ἀλλά θά τόν δοῦν μέ χαρά καί ἐλπίδα καί οἱ δίκαιοι τῶν ἐσχάτων. Ὅταν θά κηρύσσει στά Ἱεροσόλυμα, ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς, οἱ δίκαιοι, θά ποῦν: «*Ἦλθε ὁ Ἡλίας. Ἦλθε ὁ Ἡλίας! Ἐλέγχει τόν Ἀντίχριστο. Ἦλθε ὁ Ἡλίας!... Τά βάσανά μας τελειώνουν! Ἔρχεται ὁ Χριστός!...*». Θά εἶναι λοιπόν καί ἡ ἐλπίδα τῶν δικαίων τῶν ἐσχάτων.

Θά τόν δοῦν ἀκόμη καί ὅλοι οἱ δίκαιοι πού κατά τή δευτέρα Παρουσία θά ἀναστηθοῦν· «*καί γάρ ἡμεῖς ζωῆ ζησόμεθα*», *γιατί κι ἐμεῖς θά ζήσουμε*, ὅπως ἔγραφε ὁ συγγραφέας τῆς Σοφίας Σειράχ τό 200 π.Χ.· ὅπως τόν εἶδαν καί οἱ τρεῖς Μαθητές στό Θαβώρ, ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης⁴⁶.

45. Γ' Βασ. 19, 14-18. Πρβλ. Ρωμ. 11, 3-4.

46. Βλ. Ματθ. 17, 1-6. Μάρκ. 8, 2-9.

Ἀγαπητοί μου, αὐτή εἶναι μέ λίγα λόγια ἡ θαυμαστή προσωπικότητα τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡλίου. Κι ἐμεῖς, τελειώνοντας, τί ἄλλο θά μπορούσαμε νά ποῦμε; Ὡ ἅγιε τοῦ Θεοῦ Προφήτα, ἔνδοξε Ἡλία, πρόσβενε ὑπέρ ἡμῶν!...

20-7-1986

* * *

Ἡ μνήμη τοῦ προφήτου Ἡλία ἐορτάζεται τήν 20ῃ Ἰουλίου.

Ἀπολυτίκιον

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τήν χάριν νόσους ἀποδιώκει, καί λεπρούς καθαρίζει· διό καί τοῖς τιμῶσιν αὐτό, βρῦει ἰάματα.

